

2633 1ste Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873.

2634

Statsindtægt har viist sig, at den Frygt, der da blev udtalt af mig og flere Medlemmer, for at der i Virkeligheden kunde komme en saadan noie Forbindelse imellem disse to Spørgsmaal tilstede, om den ikke allerede var der, dog ikke var saa ganske ugrundet.

Der er endnu et Punkt, som jeg skal opholde mig et Øieblik ved, skjøndt det er et Punkt, der vistnok har en meget anderordnet Interesse, i det Mindste for de Fleste, her i det høie Thing. Det er med stor Styrke blevet gjort gjældende af flere, at, naar der ved Siden af Bestemmelsen i en særlig Lov om Udførelsen af et vist Arbeide inden en vis Tid stod en tilsvarende Bevilling paa Finantsloven, saa indeholdt dette en ubetinget Forpligtelse for vedkommende Minister til at lade det paagjældende Arbeide foretage, for saa vidt han da indstillede Finantsloven til kongelig Stadfæstelse. Dette er en Betragtning, der selvfølgelig ogsaa er bleven gjort gjældende i det andet Thing. Den høitærede Finantsminister har imidlertid i det andet Thing ment til Støtte for sin modsatte Betragtning at kunne sige, at, naar man stod overfor et saadant Spørgsmaal, saa kunde og burde Ministeren tage særligt Hensyn til, hvorledes Forholdene stillede sig i det Øieblik, da Kontrakten skulde afsluttes, og at der til den Tid kunde komme Omstændigheder tilstede, der kunde gjøre det, om ikke umuligt, saa dog i alt Fald meget vanskeligt for vedkommende Minister at afslutte Kontrakten under Overholdelse af de i den særlige Lov givne Tidsfristen, ja, saa vanskeligt, at han maatte anse det for rigtig og forsvarligt at fastsætte andre Tidsfrister. Og som Exempel paa, at noget Saadant ogsaa tidligere havde fundet Sted, nævnte den høitærede Minister derhos i det andet Thing Afslutningen af Kontrakten om Bygningen af Cøbjerg Havn. Jeg skal, før jeg gaar videre, erklære, at den høitærede Minister ved at omtale hele denne Sag paa ethvert Punkt har billiget, hvad jeg som Minister den Gang gjorde, og det er alt-

saa paa ingen Maade for at forsvare mig imod nogen Anke, men kun for at meddele nogle faktiske Oplysninger i Anledning af det nævnte Spørgsmaal, at jeg bringer det paa Bane. Det forholder sig nemlig saaledes, at Kontrakten om Bygningen af Cøbjerg Havn virkelig afsluttedes saaledes, at Bygningen skulde først være udført nogle Maanedes senere end i Loven om den bestemt, nemlig den 30te September 1871 i Stedet for ifølge Loven den 1ste Januar 1871. Dette er ganske rigtig, og Grunden til, at det skete, er ogsaa rigtig, bleven angivet af den ærede Finantsminister. Hvad jeg i saa Henseende ønsker at oplyse, er kun, at det i og for sig var særdeles vanskeligt at finde Entreprenører til det nævnte Foretagende indenfor den meget knapt beregnede Alægsjum, og at det viste sig at være aldeles umuligt, naar Arbeidet skulde være fuldstændig færdigt inden den lovbestemte Tid. Men jeg vilde alligevel ikke have dristet mig til at afslutte Kontrakten med en anden Tidsfrist end den i Loven angivne, naar dog ikke selve Alæget ifølge Kontrakten til den i Loven angivne Tid vilde have været i fuldkommen brugbar Stand. Jeg troede, som sagt, derimod at kunne forsvare, at selve Fulddelsen af Arbeidet først fandt Sted efter den i Loven angivne Tid, naar jeg kun iagttog, at selve Arbeidet var i brugbar Stand og altsaa kunde tages i Brug til den i Loven fastsatte Tid. Dette er den faktiske Oplysning, som jeg har fundet mig foranlediget til, efter hvad der er blevet anført af den ærede Finantsminister i det andet Thing. Men jeg tror ogsaa i Enhold dertil at turde sige, at man ikke ret vel fra den Overskridelse af Lovens Tidsfrist, som jeg saaledes tillod mig med Hensyn til Cøbjerg Havn, vil kunne drage den Slutning, at Finantsministeren i Forbindelse med Indenrigsministeren paa samme Maade eller af andre Grunde vil kunne unddrage sig Fulddelsen af de vestjydske Jernbaner til den 1ste Juli 1874. Skulde der nu opstaa nogen Vanskelighed for Regjeringen